

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL V. K. 2016-10-25 SKUNDO**

2017 m. sausio 4 d. Nr. S-2 (7-251/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Martyno Endrijaičio – pranešėjas
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovei
mokesčių administratoriaus atstovei

Jūratei Dalmantaitei
advokato padėjėjai L. A.
V. N.

2016-12-06 posėdyje išnagrinėjusi V. K. (toliau – Pareiškėjas) 2016-10-25 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2016-10-05 sprendimo Nr. 68-287, n u s t a t ė:

Inspekcija 2016-10-05 sprendimu Nr. 68-287 patvirtino Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Vilniaus AVMI) 2016-06-28 sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (4.65) FR0682-410, kuriuo Pareiškėjui nurodyta į biudžetą sumokėti 46325,01 Eur gyventojų pajamų mokestį (toliau – GPM), 22661,64 Eur GPM delspinigius, 23162,36 Eur GPM baudą, 6177,59 Eur privalomojo sveikatos draudimo įmokas (toliau – PSD įmokas), 4093,76 Eur PSD įmokų delspinigius, 3088,78 Eur PSD įmokų baudą.

Vilniaus AVMI atliko Pareiškėjo GPM ir PSD įmokų už laikotarpį nuo 2009-01-01 iki 2012-12-31 apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo į biudžetą teisingumo patikrinimą ir surašė 2016-04-01 patikrinimo aktą Nr. (4.65) FR0680-236.

Inspekcijos ginčijamame sprendime išdėstytos patikrinimo metu nustatytos faktinės aplinkybės.

Dėl pajamų gavimo iš UAB „VI“

Patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas iš UAB „VI“ banko pavedimais 2011–2012 metais gavo 265870 USD (688177,08 Lt), iš jų 2011 m. – 188710 USD (486773,05 Lt), 2012 m. – 77160 USD (201404,03 Lt).

Inspekcija sprendime nurodė, kad mokesčių administratorius 2013-05-21 nurodymu įpareigojo Pareiškėją pateikti paaiškinimą ir susijusius dokumentus dėl turėtų sandorių su UAB “VI” laikotarpiu nuo 2004-01-01 iki 2012-12-31. Pareiškėjas 2013-07-23 pateiktame paaiškinime reg. Nr. 339-KD-1190 nurodė, kad pateikti paaiškinimų negali, nes neatsimena, dokumentų neturi. Tačiau tą pačią dieną Pareiškėjas pateikė 2011-09-23 akcijų pirkimo–pardavimo sutartį su UAB

„V1“ dėl akcijų pardavimo už 791000 Lt bei 2011-09-15 sutartį Nr. 2011-09-15 (sutartis surašyta anglų kalba) tarp UAB „V1“ ir bendrovės „R1“ kopijas. Pareiškėjas nurodė, kad pagal 2011-09-23 sutartį už parduodamas akcijas atsiskaityta visiškai, dalis per banką, dalis grynais pinigais. Dokumentų, pagal kuriuos gavo grynais pinigais už parduotas akcijas iš UAB „V1“, neturi ir pateikti negali.

Patikrinimo metu pagal pateiktą 2011-09-15 sutarties kopiją, nustatyta, kad UAB „V1“ įsipareigojo nupirkti UAB „E2“ akcijas už nominalią akcijų kainą, o bendrovė „R1“ suteikti finansines lėšas akcijoms įsigyti bei sumokėti 0,5 proc. agento mokesčių nuo kiekvienos finansinių investicijų dalies į akcijas.

Taip pat pagal pateiktą 2011-09-23 akcijų pirkimo–pardavimo sutarties kopiją, nustatyta, kad UAB „V1“ įsigijo iš Pareiškėjo UAB „E2“ 7910 vnt. akcijų už nominalią 100 Lt akcijų kainą, akcijas apmokant iki 2012-07-31 (bendra sandorio vertė sutartyje nenurodyta).

Inspekcija sprendime pažymėjo, kad Pareiškėjas, atsakydamas į Vilniaus AVMI 2013-07-30 pateiktus klausimus dėl UAB „E2“ akcijų įsigijimo ir perleidimo, pateiktame 2013-10-11 paaiškinime nenurodė ir nepaaiškino kada, kiek ir kurį laikotarpį turėjo UAB „E2“ akcijų bei atsakė, kad buvo UAB „E2“ akcininkas ir vadovas, bet laikotarpio negalėjo nurodyti. Taip pat nurodė, kad visi duomenys yra VĮ „Registrų centras“ bei paaiškino, kad UAB „V1“ nepirko UAB „E2“ akcijų, o tarpininkavo akcijų pirkime. Inspekcija atkreipė dėmesį, kad pagal pateiktą 2011-09-23 akcijų pirkimo–pardavimo sutarties kopiją UAB „V1“ yra UAB „E2“ akcijų pirkėjas.

Inspekcijos sprendime nurodyta, kad pagal VĮ „Registrų centro“ duomenis UAB „E2“ steigėjas ir vienintelis akcininkas nuo 2003-06-18 (laikotarpio iki kada priklausė nuosavybės teise minėtos akcijos nėra) yra UAB „M3“ (įregistruota 2000-05-15, adresas (*duomenys neskelbtini*) Trakų r. sav. (minėtu laikotarpiu butas nuosavybės teise priklausė Pareiškėjui). UAB „M3“ steigėjas ir vienintelis akcininkas pagal 2000-05-04 UAB „M3“ steigimo akto kopiją nuo 2000-05-15 iki 2005-02-07 yra Pareiškėjas. Nustatyta, kad Pareiškėjas buvo paskirtas UAB „M3“ direktoriumi nuo 2000-05-15 iki 2002-06-21, taip pat paskirtas UAB „E2“ direktoriumi nuo 2003-06-18 (paskyrimo / išrinkimo data) iki 2009-04-10. Nuo 2009-04-10 iki duomenų pateikimo (2013-10-25) UAB „E2“ direktoriumi paskirtas A. G.

Ginčijamame Inspekcijos sprendime nurodyta, kad UAB „E2“ buveinės adresas nuo 2003-06-18 iki 2012-12-20 registruotas adresu (*duomenys neskelbtini*) Vilniaus m., (t. y. Pareiškėjui priklausančiose patalpose), taip pat, kad UAB „E2“ deklaracijų neteikia nuo 2012-08-01 (pateiktos paskutinės) bei atleista nuo deklaracijų teikimo nuo 2012-07-31 iki 2017-12-31, išregistruota iš PVM mokėtojų 2012-07-30, pagal IMIS Sodros duomenis registruotų darbuotojų nėra nuo 2011-08-01.

Patikrinimo metu pagal VĮ „Registrų centro“ Juridinių asmenų registro pateiktus dokumentus nustatyta, kad UAB „E2“ akcininkai:

- UAB „M3“ nuo 2003-06-18 nuosavybės teise priklausė 100 vnt. paprastųjų vardinių akcijų, kurių nominali vertė 100 Lt, pagal 2003-06-16 UAB „E2“ steigimo akto kopiją;

- pagal 2006-01-18 UAB „E2“ visuotino akcininkų susirinkimo sprendimo Nr. 2006/01-01 kopiją akcijos priklausė trimis akcininkams E. G., W. K. ir Pareiškėjui; VĮ „Registrų centras“ duomenimis, nėra informacijos nuo kada ir iki kada nuosavybės teise priklausė minėtos akcijos;

- A. G. (nuo 2009-06-19 iki 2015-07-27 deklaruotas adresas (*duomenys neskelbtini*), Vilniaus m., Pareiškėjui nuosavybės teise priklausiusiame bute) nuo 2008-11-25 iki 2011-10-04 nuosavybės teise priklausė 7910 vnt. paprastųjų vardinių akcijų, nominali vertė 100 Lt, pagal 2008-12-08 prašymo registruoti Juridinių asmenų registre dėl akcininko duomenų įregistravimo kopiją, pasirašytą Pareiškėjo. A. G. VĮ „Registrų centras“ 2009-04-15 registruotas UAB „E2“ direktoriumi pagal 2009-04-10 prašymo registruoti Juridinių asmenų registre dėl vadovo įregistravimo kopiją ir pagal 2009-04-08 UAB „E2“ akcininko sprendimo Nr. 2009/D kopiją dėl A. G. skyrimo eiti nuo 2009-04-10 UAB „E2“ direktoriaus pareigas ir Pareiškėjo skyrimo eiti nuo 2009-04-10 UAB „E2“ direktoriaus pavaduotojo pareigas vietoje užimamų direktoriaus pareigų (patikrinimo akto 4–6 priedai).

- Pareiškėjui nuo 2011-10-04 iki 2011-10-10 nuosavybės teise priklausė UAB „E2“ 7910 vnt. paprastųjų vardinių akcijų, nominali vertė 100 Lt, pagal 2011-10-04 apie apmokestinamojo asmens

akcininkus kopiją ir 2011-10-04 prašymą registruoti Juridinių asmenų registre dėl akcininko duomenų įregistravimo, pasirašytus direktoriaus A. G. Nuo 2011-10-10 iki 2013-05-20 Pareiškėjui nuosavybės teise priklausė 710 vnt. paprastųjų vardinių akcijų, akcijos nominali vertė 100 Lt, pagal 2011-10-26 akcininkų sąrašo kopiją, pasirašytą Pareiškėjo (2011-10-18 įgaliojimas, pasirašytas direktoriaus A. G.), nurodyta minėtų akcijų įsigijimo data 2011-10-04 (patikrinimo akto 7, 8 priedai).

– „R1“ (adresas: *(duomenys neskelbtini)*, Naujoji Zelandija) nuo 2011-10-10 iki 2013-05-20 nuosavybės teise priklausė 7200 vnt. paprastųjų vardinių akcijų, kurių nominali vertė 100 Lt, pagal 2011-10-26 įmonės akcininkų sąrašo kopiją, pasirašytą Pareiškėjo (2011-10-18 įgaliojimas, pasirašytas direktoriaus A. G.), nurodyta minėtų akcijų įsigijimo data 2011-10-10 (patikrinimo akto 8 priedas);

– „E1“ (adresas: *(duomenys neskelbtini)*, Lenkija) nuo 2013-05-20 iki 2013-10-25, nuosavybės teise priklausė UAB „E2“ 7910 vnt. paprastųjų vardinių akcijų, kurių nominali vertė 100 Lt, pagal 2013-05-20 UAB „E2“ akcininkų sąrašo kopiją, pasirašytą direktoriaus A. G., nurodyta minėtų akcijų įsigijimo data 2013-05-20 (patikrinimo akto 9 priedas).

Inspekcijos sprendime nurodyta, kad, siekiant įvertinti Pareiškėjo gautų pajamų iš UAB „V1“ aplinkybes, patikrinimo metu atliktas šios įmonės operatyvus patikrinimas, kurio metu nustatyta, kad pagal UAB „V1“ mokesčių administratoriui pateiktas Ataskaitas apie kontroliuojamuosius ir kontroliuojančius vienetus bei asmenis (forma FR0438) už 2011 metus bendrovės akcininkas yra I. K. 100 proc. akcijų, už 2012 metus akcininkas yra G. U. (mirties data 2012-08-28) 100 proc. akcijų.

Pagal CMA duomenų bazės *IMIS Mokesčio mokėtojas* duomenis UAB „V1“ nuo 2010-11-22 iki 2011-12-20 akcininku buvo S. A. ir vadovu nuo 2010-04-16 iki 2011-12-16, I. K. akcininku buvo nuo 2011-12-16 iki 2012-02-02, vadovu nuo 2011-12-20, įgaliotu asmeniu nuo 2010-11-24, G. U. akcininku buvo nuo 2012-02-02 iki 2012-08-28 (mirties data). Apie UAB „V1“ buhalterinę apskaitą tikrinamuoju laikotarpiu tvarkantį asmenį informacijos nėra.

Sprendime pažymėta, kad dėl paaiškinimų apie akcijų įsigijimą iš Pareiškėjo, Vilniaus AVMI kreipėsi į UAB „V1“ vadovą, tačiau nei jis, nei kitas įgaliotas asmuo neatvyko bei nepateikė dokumentų. Buvęs vadovas I. K. taip pat neatvyko, tik telefonu informavo, kad yra išvykęs bei pranešė, kad yra pardavęs visas turėtas UAB „V1“ akcijas G. U. bei jam perdavęs visus su bendrove susijusius dokumentus, jokie ryšiai su bendrove nesieja.

Operatyvaus patikrinimo metu UAB „V1“ registracijos adresu: *(duomenys neskelbtini)* Vilnius, kuriuo gyvenamąją vietą yra deklaravęs šio buto savininkas M. R. išsiųstas kvietimas atvykti. M. R. ar jo įgaliotam asmeniui AB „Lietuvos pašto“ duomenų bazės duomenimis *www.post.lt* kvietimas įteiktas (2013-06-15), tačiau nurodytu atvykti laiku M. R. ar jo įgaliotas asmuo neatvyko. Mokesčių administratoriui, nuvykus nurodytu įmonės registracijos adresu, įmonės veiklos požymių nerasta, t. y. durys užrakintos, nėra iškabų nurodančių apie minėtos bendrovės veiklą, name įrengti gyvenamieji butai.

Iš ginčijamo Inspekcijos sprendimo matyti, kad mokesčių administratorius vertino šias aplinkybes: pagal 2011-09-23 akcijų pirkimo–pardavimo sutartį Pareiškėjas pardavė su UAB „V1“ akcijas, kurios pagal VĮ „Registrų centras“ duomenis jam dar nepriklausė; Pareiškėjas negalėjo pateikti akcijų įgijimo dokumentų, pagal kuriuos mokesčių administratorius galėtų nustatyti sandorio sudarymo aplinkybes ir padaryti tikslesnes išvadas; Pareiškėjas pateikė prieštarigus paaiškinimus dėl atsiskaitymo už vertybinius popierius ir neišsamius paaiškinimus apie akcijų įgijimo ir perleidimo aplinkybes; tiek buvę, tiek esami UAB „E2“ akcininkai su Pareiškėju yra susiję; tiek UAB „V1“, tiek UAB „E2“ yra sustabdžiusios veiklą; įmonės ir jų atstovai nerandami; UAB „E2“ buveinės adresas registruotas Pareiškėjui priklausančiose patalpose ir po jo nurodyto akcijų perleidimo; kito direktoriaus gyvenamoji vieta taip pat registruota tuo pačiu adresu net ir po to, kai Pareiškėjas pardavė savo akcijas. Sprendime pažymima, kad patikrinimo metu, įvertinus VĮ „Registrų centras“ pateiktus duomenis apie UAB „E2“ akcijas bei jas valdžiusius asmenis, konstatuota, kad 2011-09-23 datai UAB „E2“ akcijos Pareiškėjui nuosavybės teise nepriklausė ir parduoti jų negalėjo, taigi padaryta išvada, kad Pareiškėjas iš UAB „V1“ gavo ne vertybinių popierių perleidimo pajamas, o kitas neapmokestintas pajamas, nuo kurių mokesčių administratorius apskaičiavo mokėtinas į biudžetą mokesčių sumas.

Dėl pajamų gavimo iš UAB „E2“

Inspekcijos sprendime nurodyta, kad patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas 2009–2010 metais iš UAB „E2“ banko pavedimais gavo 387500 Lt (2009 m. – 355500 Lt, 2010 m. – 32000 Lt), kurių nurodyta paskirtis „akcininko paskolos grąžinimas“.

Nustatyta, kad Pareiškėjas 2005–2006 metais į UAB „E2“ banko pavedimais įnešė 402501 Lt piniginių lėšų (iš jų 2005 m. – 182500 Lt, 2006 m. – 220000 Lt). Banko pavedimuose nurodyta mokėjimo paskirtis „akcininko įnašas“, „akcininko įnašas pagal sutartį“, „įnašas“. Taip pat nustatyta, kad UAB „E2“ banko pavedimais Pareiškėjui 2005–2008 metais grąžino 440350 Lt (iš jų: 2005 m. – 20000 Lt, 2007 m. – 153850 Lt, 2008 m. – 266500 Lt ir juose nurodyta mokėjimo paskirtis „akcininko paskolos grąžinimas“).

Pagal UAB „E2“ pateiktas deklaracijas FR0711 apie suteiktas bei grąžintas paskolas nustatyta, kad UAB „E2“ Pareiškėjui 2007 m. grąžino 153850 Lt paskolų ir 2008 m. grąžino 816500 Lt paskolų. Kitais mokestiniais laikotarpiais FR0711 deklaracijos apie suteiktas bei grąžintas paskolas neteiktos.

Sprendime nurodyta, kad Pareiškėjas pateiktame 2013-07-23 paaiškinime dėl gautų ir suteiktų piniginių lėšų iš UAB „E2“ nurodė, kad su UAB „E2“ sandorių turėjo, buvo akcininkas ir vadovas (laikotarpio nurodyti negalėjo), konkrečiai pervestų bei gautų piniginių lėšų UAB „E2“ įvardinti negalėjo, nes neatsimena, dokumentų nepateikė. Taip pat nurodė, kad UAB „E2“ akcijas yra pardavęs pagal 2011-09-23 sutartį su UAB „V1“, visiškai atsiskaičius, UAB „V1“ iki šios dienos jam neskolinga. Mokesčių administratorius padarė išvadą, kad Pareiškėjas patikrinimo metu nepagrindė įneštų piniginių lėšų šaltinių.

Inspekcijos sprendime pažymima, kad patikrinimo metu, įvertinus nustatytas aplinkybes dėl Pareiškėjo įnešimų 402501 Lt UAB „E2“ bei bendrovės išmokėjimų 827850 Lt, UAB „E2“ deklaruotas grąžintas bei gautas paskolų sumas, Pareiškėjui nepaaiškinus faktinių piniginių lėšų gavimo aplinkybių ir nepateikus juridinę galią turinčių dokumentų, pagrindžiančių piniginių lėšų gavimo šaltinius, padaryta išvada, kad Pareiškėjas iš UAB „E2“ 2009–2010 metais banko pavedimais gavo 387500 Lt kitų įstatymų nustatyta tvarka neapmokestintų lėšų, nuo kurių apskaičiavo mokėtinas į biudžetą GPM bei PSD įmokų sumas.

Inspekcija, pasisakydama dėl Pareiškėjo argumento, jog jis 2005 m. į UAB „E2“ kasą įnešė 623850,20 Lt kaip paskolą, o pagal 2006-01-08 visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimą buvo nuspręsta pagal 2005 m. paskolos sutartį įneštų 623850 Lt piniginių lėšų sumą įskaityti kaip Pareiškėjo įnašą įstatinio kapitalo didinimui, pažymėjo, kad Pareiškėjas skunde teigia, jog šie bendrovės įstatai su minėtais pakeitimais įregistruoti nebuvo, todėl visuotinis akcininkų susirinkimo sprendimas laikomas negaliojančiu, minėta 623850 Lt suma nebuvo įskaityta kaip akcininko įnašas ir liko kaip paskola.

Sprendime akcentuojama, kad byloje nėra duomenų ir įrodymų apie Pareiškėjo teiginio pagrįstumą. Byloje yra vienintelis dokumentas (visuotinis akcininkų susirinkimo sprendimas), kuris, pasak Pareiškėjo, neišgaliojo. Inspekcija sprendime aptaria Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) formuojamą praktiką dėl mokesčių mokėtojo gautų pajamų realumo įrodinėjimo (LVAT 2010-11-08 nutartis adm. byloje Nr. A556-1527/2010; 2010-10-25 nutartis adm. byloje Nr. A438-1147/2010; LVAT 2011-01-03 sprendimas adm. byloje Nr. A556-1632/2010; 2011-12-22 nutartis adm. byloje Nr. A575-912/2011). Sprendime teigiama, kad siekiant paneigti apskaičiuotas sumas bei nugincyti mokesčių administratoriaus sprendimą, nepakanka apsiriboti įrodymais nepagrįstų paaiškinimų, kontrargumentų teikimu, t. y. Pareiškėjas turėtų pateikti tokius įrodymus, kurie suponuotų priešingą išvadą, nei padarė mokesčių administratorius (LVAT 2013-04-15 sprendimas adm. byloje Nr. A602-27/2013).

Atsižvelgdama į tai, kad pagal Pareiškėjo teiginius minėta suma buvo įnešta grynaisiais, o byloje nėra juridinę galią turinčių dokumentų, pagrindžiančių piniginių lėšų perdavimo realumą, taip pat nėra pateikta paskolos sutartis, Inspekcija nurodė, kad Pareiškėjas neįrodė piniginių lėšų paskolinimo fakto.

Dėl Pareiškėjui priskirtų mokėtinų sumų pagrįstumo

Inspekcijos sprendime teigiama, kad 2004-04-13 Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 10 straipsnyje įtvirtinta, jog mokesčių

teisiniuose santykiuose viršenybė teikiama šių santykių dalyvių veiklos turiniui, o ne jos formaliai išraiškai. Šia įstatymo nuostata nacionalinėje mokesčių teisės sistemoje yra įtvirtinamas turinio viršenybės prieš formą principas, kuris kartu su mokesčių mokėtojų lygybės, teisingumo ir visuotinio privalomumo, apmokestinimo aiškumo principais pripažįstamas apmokestinimo teisinio reglamentavimo ir taikymo principu (MAĮ 6 straipsnis). Specifinis teisinis instrumentas, kuriuo remiantis mokesčiai gali būti perskaičiuojami taikant turinio viršenybės prieš formą principą, yra įtvirtintas MAĮ 69 str. 1 dalyje, t. y. mokesčių administratoriui, apskaičiuojant mokesčius, kai mokesčių mokėtojas siekia gauti mokesstinės naudos, suteikta teisė taikyti turinio viršenybės prieš formą principą. Šiuo atveju mokesčių administratorius neatsižvelgia į formalią mokesčių mokėtojo veiklos išraišką, bet atkuria iškreipiamas ar slepiamas aplinkybes, su kuriomis mokesčių įstatymai sieja apmokestinimą, ir mokesčių apskaičiuoja pagal minėtų mokesčių įstatymų atitinkamas nuostatas.

Sprendime, remiantis LVAT formuojama praktika, aptariamas turinio viršenybės prieš formą principo turinys, šio principo taikymo sąlygos, taip pat mokesčių išskaičiuojančio asmens pareigų perkėlimas (2006-04-06 nutartis adm. byloje Nr. A444-794/2006, 2007-07-17 nutartis adm. byloje Nr. A11-719-2007, 2008-02-20 sprendimas adm. byloje Nr. A556-250-2008, 2013-04-11 sprendimas adm. byloje Nr. A442-724/2013, 2013-11-13 sprendimas adm. byloje Nr. A556-715-13).

Inspekcijos sprendime teigiama, jog Pareiškėjas piktnaudžiavo mokesčių įstatymais, t. y. ginčo akcijų pardavimo sandorį Pareiškėjas su UAB „V1“ sudarė siekdamas mokesstinės naudos, t. y. pasinaudoti 2002-07-02 Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatymo Nr. IX-1007 (toliau – GPMĮ) 17 str. 1 d. 23 punkte numatyta lengvata, pagal kurią, parduodant nustatytą laikotarpį išlaikytas akcijas, neatsiranda prievolė mokėti mokesčio, taip pat sandorį su UAB „E2“ sudarė siekdamas mokesstinės naudos, nes pagal GPMĮ 2 str. 14 d. 1 punktą gyventojas gauta nauda nelaikomas jam gražinamos paskolos, įnašai, todėl neapmokestinami gyventojų pajamų mokesčiu.

Ginčo byloje Inspekcija nustatė aplinkybes, reikšmingas MAĮ 69 straipsnio taikymui: Pareiškėjas buvo UAB „E2“ akcininkas, direktorius; įmonė net ir pardavus naujam akcininkui vis tiek buvo registruota Pareiškėjui priklausančiose patalpose; naujasis akcininkas taip pat registruotas tuo pačiu adresu; tiek UAB „V1“, tiek UAB „E2“ yra sustabdžiusios veiklą, su jų akcininkais ir vadovais susisiekti ir gauti informaciją nėra įmanoma; Pareiškėjas teikė prieštarojamus paaiškinimus apie atsiskaitymą už vertybinius popierius; 2011-09-23 sutarties dėl akcijų pirkimo–pardavimo su UAB „V1“ sudarymo metu pagal byloje surinktus duomenis akcijos Pareiškėjui nepriklausė; dėl gautų pajamų iš UAB „E2“ reikšminga aplinkybė yra tai, kad 2006-01-18 visuotinio akcininkų susirinkimo metu buvo nuspręsta didinti įstatinį kapitalą, Pareiškėjo 2005 m. į bendrovės kasą įnešta paskola įskaityta įstatinio kapitalo didinimui kaip akcininko įnašas, tačiau, neišgaliojus akcininkų sprendimui, lėšos įmonėje apskaitytos kaip paskola; bendrovė nedeklaravo gautų paskolų iš fizinių asmenų.

Inspekcija, atsižvelgdama į išdėstytas aplinkybes, teigia, kad mokesčių administratorius tikslingai prievolę sumokėti mokesčius perkėlė Pareiškėjui, t. y. taikė MAĮ 69 straipsnį, nors dėl šio straipsnio taikymo vietos mokesčių administratorius nepasisakė, tačiau byloje nustatytų aplinkybių visuma ir patikrinimo metu padarytos išvados leidžia suprasti, jog Pareiškėjo sudarytų sandorių tikslas buvo kitas nei formaliai pateiktuose dokumentuose, o tokį vertinimą pagrindžia tiek patikrinimo akte, tiek sprendime išdėstytos aplinkybės. Inspekcija akcentuoja, kad, įvertinus nustatytas aplinkybes, apskaičiuotų mokesčių mokėjimo neperkėlimas pažeistų mokesčių mokėtojų lygybės, teisingumo, visuotinio privalomumo, sąžiningumo principus ir (ar) neatitiktų protingumo bei teisingumo kriterijus, nes Pareiškėjas (turėdamas atitinkamos įmonės akcijas, būdamas direktoriumi, akcininku įforminęs jam, kaip fiziniam asmeniui, palankius sandorius, gavęs mokesstinę naudą, tuo pačiu perleidęs įmonės akcijas kitiems asmenims, kurie po akcijų pardavimo deklaruoja gyvenamąją vietą Pareiškėjui priklausančiose patalpose nuo laikotarpio, kada gavo leidimą laikinai gyventi Lietuvoje iki šio leidimo galiojimo pabaigos, bendrovės sustabdė veiklą ir nebevykdė sandorių, mokesčių prievolių, su jų vadovais ir akcininkais negalima susisiekti) atsidurtų palankesnėje padėtyje nei tie asmenys, kurie sąžiningai moka mokesčius.

Inspekcija daro išvadą, kad Pareiškėjas gavo kitų neapmokestintų pajamų, nuo kurių pagrįstai apskaičiuotos mokesčių sumos.

Pareiškėjas pateiktu skundu ginčija Inspekcijos 2016-10-05 sprendimą Nr. 68-287, motyvuodamas tuo, kad jis yra nepagrįstas, neįvertintos visos apmokestinimui reikšmingos faktinės aplinkybės.

Dėl pajamų gavimo iš UAB „V1“

Skunde nurodoma, kad Inspekcijos sprendimo teiginys, kad Pareiškėjas negali pateikti akcijų įsigijimo dokumentų, prieštarauja faktinėms ginčo aplinkybėms. Pareiškėjas pažymi, kad paduodant 2016-07-26 skundą Inspekcijai, prie jo buvo pridėtas akcijų įsigijimo dokumentas – 2011-09-14 akcijų pirkimo–pardavimo sutartis, pagal kurią Pareiškėjas iš A. G. nupirko 7910 vnt. bendrovės akcijų. Taip pat pridėtas 2011-10-10 aktas prie 2011-09-23 akcijų pardavimo sutarties, kurios mokesčių administratorius nepripažino kaip iš UAB „V1“ gautų lėšų pagrindo. Inspekcija skundžiamame sprendime šių dokumentų nevertino ir nieko dėl jų nepasisakė.

Skunde teigiama, kad Pareiškėjas bendrovės akcijų pirkimo sutartį su A. G. sudarė 2011-09-14, mokėjimas už akcijas buvo atidėtas iki 2012-07-31 dienos, numatyta, kad iki 2011-10-05 privaloma apmokėti 100000 Lt. Akcijų perėjimą Pareiškėjo nuosavybėn įrodo ne įrašas VĮ „Registru centras“, o įrašas bendrovės akcininkų vertybinių popierių sąskaitose. Akcijų pardavimo sutartis per 5 darbo dienas pateikta bendrovei, kad ši padarytų įrašus buvusio ir naujo akcininko vertybinių popierių sąskaitose. Skunde nurodoma, kad Pareiškėjas, parduodamas šias akcijas pagal su UAB „V1“ sudarytą 2011-09-23 sutartį, jau turėjo nuosavybės teisę į jas. Pareiškėjas ir UAB „V1“ pagal 2011-10-10 aktą prie akcijų pirkimo–pardavimo sutarties papildomai sutarė, kad UAB „V1“ perduodamų akcijų kiekis mažinamas, o atitinkamai 710 akcijų liks Pareiškėjo nuosavybėje.

Pareiškėjo nuomone, bendrovės akcijų pardavimą UAB „V1“ patvirtina ir Inspekcijos surinkti papildomi duomenys: a) banko mokėjimo pavedimuose UAB „V1“ nurodė, jog moka būtent už akcijas; b) akcijos iš UAB „V1“ perėjo „R1“ nuosavybėn, kaip ir buvo sutarta 2011-09-15 tarpininkavimo sutartimi tarp minėtų bendrovių, ir dėl kurios UAB „V1“ siekė įsigyti šias akcijas iš Pareiškėjo (Inspekcija netyrė UAB „V1“ banko sąskaitų išrašų, ar „R1“ iš anksto tikrai finansavo minėtų akcijų įsigijimą); c) iš „R1“ akcijų nuosavybė vėliau perėjo dar kitai įmonei – Lenkijos bendrovei, kas įrodo, kad vyko tolesni sandoriai šiomis akcijomis, kas būtų neįmanoma, jei Pareiškėjas būtų likęs šių akcijų savininku. Pareiškėjo teigimu, ignoruodama šį faktą, Inspekcija sukuria situaciją, kai tų pačių vertybinių popierių savininku vienu metu laiko kelis asmenis: tą, kurio nepripažįsta pardavėju (laiko, kad jis akcijas įsigijo tik vėliau) ir tą, kuris yra laikomas nauju savininku pagal jos turimą Lenkijos mokesčių administratoriaus atsakymą ir VĮ „Registru centro“ esamus įrašus; d) Lenkijos mokesčių administratorius taip pat patvirtino Inspekcijai, kad pats Pareiškėjas akcijų Lenkijos bendrovei nepardavė, kas įrodo, kad jis pardavė akcijas būtent bendrovei UAB „V1“.

Pareiškėjas taip pat nesutinka su Inspekcijos išvadomis, kad buvę ir esami UAB „E2“ akcininkai yra susiję su Pareiškėju. Skunde teigiama, kad tokia išvada neatitinka faktinių bylos duomenų, nes VĮ „Registru centro“ duomenimis esami šios bendrovės akcininkai yra „E1“, taip pat buvo „R1“, su kuriomis Pareiškėjas niekada nebuvo susijęs asmuo.

Taip pat skunde akcentuojama, kad Pareiškėjas pardavė akcijas ne UAB „E2“ ar su ja susijusiems asmenims, o kitai bendrovei – UAB „V1“. Kadangi nei UAB „E2“, nei jos akcininkai nebuvo Pareiškėjo sudaryto sandorio kita šalimi, todėl šių asmenų tarpusavio ryšys su Pareiškėju neturi jokios teisinės reikšmės ginče dėl akcijų pardavimo visai kitai bendrovei.

Pareiškėjas pažymi, kad jis niekaip nebuvo nei su UAB „V1“, nei su jos akcininkais ar vadovais susijęs asmuo, todėl negalėjo daryti jokios įtakos bendrovės sprendimams.

Skunde nurodoma, kad Pareiškėjas nėra atsakingas, kad UAB „V1“ ir UAB „E2“, praėjus daugiau kaip metams po ginčijamo sandorio, sustabdė savo veiklą. Teigiama, kad sandorio sudarymo metu bendrovė veikė, tai nenuginčyta, ji išregistruota iš PVM mokėtojų tik praėjus metams po ginčijamo sandorio. Šio sandorio metu kol dar abiejų bendrovių veikla vyko, ji turėjo darbuotojų, turėjo pakankamai lėšų atsiskaityti su Pareiškėju.

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos išvada, kad akcijų neperleidimą patvirtina faktas, kad po akcijų perleidimo UAB „E2“ buveinės registracijos adresas bei kito direktoriaus gyvenamoji vieta registruota Pareiškėjui priklausančiose patalpose. Skunde pažymima, kad teisės aktai nenumatė ir nenumato, jog pasikeitus akcininkams, per tam tikrą laiką privaloma išregistruoti bendrovės buveinę iš patalpų, jei tos patalpos priklauso jau buvusiems akcininkams, kad privaloma turėti jau kitą buveinę ar senojo akcininko adresu draudžiama vykdyti veiklą ar būti įregistravus buveinę. Taigi, neišregistravimas iš patalpų ir neperregistravimas į kitas patalpas nesukelia jokių ženklių neigiamų pasekmių nei bendrovei, nei patalpų savininkui.

Pareiškėjas taip pat nesutinka dėl MAĮ 69 straipsnio nuostatų taikymo bei mokesčių išskaičiuojančio asmens prievolės perkėlimo Pareiškėjui. Pareiškėjo teigimu, Inspekcija neįrodė, kad akcijų pardavimo sandoriu siekta mokestinės naudos, todėl turinio viršenybės prieš forma principas taikytas nepagrįstai, tokiu atveju, Pareiškėjo nuomone, negali būti keliamas klausimas dėl mokesčių mokėjimo pareigos perkėlimo fiziniam asmeniui nuo UAB „V1“ kaip mokesčių išskaičiuojančio asmens.

Pareiškėjas taip pat skunde pažymi, kad Inspekcija sprendime laikėsi dviejų priešingų pozicijų, t. y. kad 2011-09-23 datai UAB „E2“ akcijos Pareiškėjui nuosavybės teise nepriklausė ir parduoti jų negalėjo, todėl Pareiškėjas iš UAB „V1“ gavo ne vertybinių popierių perleidimo pajamas, o kitas pajamas; bei kad, Pareiškėjas sudarė sandorį, siekdamas mokestinės naudos – t. y. siekė pasinaudoti GPM 17 str. 1 d. 23 p. numatyta lengvata, pagal kurią parduodant nustatytą laikotarpį išlaikytas akcijas neatsiranda prievolė mokėti mokesčio, todėl mokesčių administratorius vadovavosi MAĮ 69 straipsniu. Pareiškėjo nuomone, šios pozicijos kartu netaikytinos: jei sandoris dėl jo ydingumo negalioja, jis nesukuria jokių teisinių pasekmių ir nėra prasmės jo sukurtas pasekmes koreguoti taikant turinio viršenybės prieš formą principą. Šis principas taikomas, kai mokesčių mokėtojo sudaryta sutartis visiškai galioja civilinės teisės prasme, tačiau jos tikslas ydingas (tik gauti mokestinės naudos) ir dėl to šis sandoris mokesčių tikslais gali būti ignoruojamas, nors civilinės teisės prasme toks sandoris ir toliau lieka galioti. Pareiškėjas teigia, kad jei sandoris, visgi sudarytas, įvyko, galiojo ir Pareiškėjas gavo pinigus už akcijas, tuomet reikėjo nustatyti tikslą pasinaudoti GPMĮ taikomomis lengvatomis, ko šiuo atveju Inspekcija nepadarė.

Pareiškėjas, vadovaudamasis LVAT 2013-11-12 sprendimu adm. byloje Nr. A556-715/2013, nurodo, kad perkelti pareigą mokėti mokesčius nuo išskaičiuojančio asmens galima tokiais atvejais, jei mokestinė nepriemoka susidarė dėl mokesčių mokėtojo sukčiavimo, piktnaudžiavimo teise ar kitų teisei prieštaraujančių veiksmų, apie kuriuos pirmasis (mokesčių išskaičiuojantis asmuo), veikdamas sąžiningai ir rūpestingai, nežinojo ir negalėjo žinoti. Pareiškėjo nuomone, mokesčių administratorius nenustatė, kad UAB „V1“ nežinojo ar nesuprato, kokį sandorį sudarė ar už ką per banką Pareiškėjui išmokėjo pinigines lėšas. Todėl, anot Pareiškėjo, nepagrįstai mokestinės prievolės nustatytos Pareiškėjui.

Dėl pajamų gavimo iš UAB „E2“

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos pozicija, kad 387500 Lt gauti paskolų grąžinimai iš bendrovės pripažinti kitomis neapmokestintomis pajamomis, nuo kurių apskaičiuoti mokėtini mokesčiai.

Pareiškėjo nuomone, mokesčių administratoriui pateikta 2005-12-21 paskolos sutartis, pagal kurią Pareiškėjas paskolino bendrovei 623850,20 Lt, kurie vėliau minimi ir 2006-01-18 visuotinio akcininkų susirinkimo sprendime, pagrindžia paskolos suteikimą. Pareiškėjas nesutinka, kad 2006-01-18 visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimas laikytinas negaliojančiu. Remiantis Akcinių bendrovių įstatymo 49 str. 7 dalimi, skunde nurodoma, kad akcininkų sprendimas padidinti įstatinį kapitalą galioja 6 mėnesius nuo jo priėmimo ir nustoja galios, jei per minėtą terminą bendrovės įstatų pakeitimai su padidintu įstatiniu kapitalu neįregistruojami. Teigiama, kad juridinių asmenų registru 2006 metais pateiktas galiojantis bendrovės akcininkų sprendimas, kuriame konstatuota, kad 2005 metais pagal paskolos sutartį tarp bendrovės ir akcininko Pareiškėjo į bendrovės kasą įnešta 623850,20 Lt. Šios lėšos užskaitytos kaip įstatinio kapitalo didinimas. Tai, Pareiškėjo nuomone, patvirtina paskolos suteikimo realumą.

Taip pat teigiama, kad Akcinių bendrovių įstatymo 49 str. 7 dalis numato, jog per 6 mėnesius neįregistravus įstatinio kapitalo didinimo įnašai už pasirašytas akcijas jas pasirašiusio asmens

raštišku pareikalavimu turi būti gražinami be jokių atskaitymų. Todėl bendrovė pagal įstatymo nuostatas privalėjo Pareiškėjui gražinti minėtas lėšas. Pareiškėjo nuomone, bendrovė neturėjo įforminti naujos paskolos, ją deklaruoti, o privalėjo akcininkui pareikalavus, iš karto šias lėšas išmokėti.

Pareiškėjo teigimu, nustačius, kad 387500 Lt nebuvo jo įneštų lėšų gražinimas, tai pareiga išskaičiuoti mokesčius besąlygiškai teko bendrovei, nes ji pervedė jam minėtas sumas, Inspekcija neįrodė bendrovės nežinojimo, kaip to reikalauja LVAT formuojama praktika.

Išdėstytų argumentų pagrindu Pareiškėjas prašo panaikinti Inspekcijos 2016-10-05 sprendimą Nr. 68-287.

Komisija, įvertinusi Pareiškėjo skundo ir Komisijos posėdžio metu Pareiškėjo atstovės išdėstytus motyvus, mokesčių administratoriaus pateiktą ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl mokesčių administratoriaus Pareiškėjui papildomai apskaičiuoto 46325,01 Eur GPM ir 6177,59 Eur PSD įmokų bei su šiais mokesčiais susijusių sumų pagrįstumo.

Iš ginčijamo Inspekcijos sprendimo matyti, kad mokesčių administratorius laikosi pozicijos, jog Pareiškėjas, sudarydamas 2011-09-23 akcijų pirkimo–pardavimo sandorį, kuriuo perleistas UAB „E2“ akcijos UAB „V1“, ir už akcijų pardavimą gavęs 265870 USD (688177,08 Lt) pajamų bei iš UAB „E2“ 2009–2010 metais banko pavedimais gavęs 387500 Lt paskolų gražinimus, piktnaudžiavo mokesčių įstatymais bei siekė mokestinės naudos – išvengti mokėtinų mokesčių. Inspekcija, taikydama turinio viršenybės prieš formą principą (MAĮ 10 str. ir 69 str.), Pareiškėjui išmokėtas pajamas pripažino ne akcijų pardavimo ir paskolų gražinimo pajamomis, bet kitomis pajamomis, nuo kurių apskaičiuoti mokėtini mokesčiai.

Įvertinusi pateikto skundo bei Pareiškėjo atstovės posėdžio metu išdėstytus argumentus, Komisija pažymi, kad Pareiškėjas su mokesčių administratoriaus išvadamis nesutinka ir laikosi pozicijos, jog 2011-09-23 akcijų pirkimo–pardavimo sandoris, kuriuo perleistos UAB „E2“ akcijos UAB „V1“, yra realus, o gautos pajamos laikytinos akcijų pardavimo pajamomis. Taip pat Pareiškėjas skunde teigia, jog 2009–2010 metais 387500 Lt gavo paskolų gražinimus iš UAB „E2“, todėl mokesčių administratorius nepagrįstai šias išmokas pripažino kitomis pajamomis, nuo kurių apskaičiavo mokėtinus mokesčius. Pareiškėjo teigimu, Inspekcija neįrodė MAĮ 69 straipsnio nuostatų taikymo pagrįstumo, todėl nepagrįstai mokesčių išskaičiuojančio asmens prievolę perkėlė Pareiškėjui.

Skundžiamame Inspekcijos sprendime, Vilniaus AVMI sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo bei patikrinimo akte yra išsamiai aptartos mokesčių administratoriaus nustatytos faktinės aplinkybės, susijusios su Pareiškėjo mokestiniais pažeidimais. Todėl Komisija, vengdama pasikartojimų, faktinių ginčo bylos aplinkybių, kurios yra išsamiai išdėstytos ir Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje, iš naujo neaptaria, o atsižvelgdama į tai, kad Pareiškėjas yra išdėstęs konkrečius ir aiškius reikalavimus, Komisija mokestinį ginčą nagrinės skundo ribose, pasisakydama dėl Pareiškėjo skunde Komisijai nurodytų esminių nesutikimo su skundžiamu Inspekcijos sprendimu motyvų.

Pažymėtina, jog mokesčių administratoriaus teisę nevertinti sandoriu sukeliama mokestinių teisiųjų pasekmių, reglamentuoja MAĮ 69 str. 1 dalis, kurioje nurodyta, kad tais atvejais, kai mokesčio mokėtojo sandoris, ūkinė operacija ar bet kokia jų grupė sudaromi turint tikslą gauti mokestinę naudą, t. y. tiesiogiai ar netiesiogiai nukelti mokesčio mokėjimo terminus, sumažinti mokėtiną mokesčio sumą arba visiškai išvengti mokesčio mokėjimo, arba padidinti gražintiną (įskaitytiną) mokesčio permoką (skirtumą), arba sutrumpinti mokesčio permokos (skirtumo) gražinimo terminus, mokesčių administratorius, apskaičiuodamas mokesčių, taiko turinio viršenybės prieš formą principą. Šiuo atveju mokesčių administratorius neatsižvelgia į formalią mokesčių mokėtojo veiklos išraišką, bet atkuria iškreipiamas ar slepiamas aplinkybes, su kuriomis mokesčių įstatymai sieja apmokestinimą, ir mokesčių apskaičiuoja pagal minėtų mokesčių įstatymų atitinkamas nuostatas. LVAT jurisprudencijoje (pavyzdžiui, 2008-02-20 nutartis adm. byloje Nr. A556-250/2008, 2015-04-14 nutartis adm. byloje Nr. A366-438/2015, 2015-07-02 nutartis adm. byloje Nr. A1239-556/2015) pažymėta, kad taikant minėtą normą, yra būtina nustatyti joje nurodytą

mokesčio mokėtojo tikslą (gauti šioje normoje apibūdintos mokestinės naudos). Šių aplinkybių nustatymas yra neatsiejamai susijęs ir su įrodinėjimo taisyklių taikymu.

MAĮ 67 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad mokesčių administratorius privalo pagrįsti jo mokesčių mokėtojiui apskaičiuotas mokesčio ir su juo susijusias sumas. Šio straipsnio 2 dalis nustato, kad mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su mokesčių administratoriaus apskaičiuotomis konkrečiomis mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pagrįsti, kodėl jos yra neteisingos. Pagal šiame MAĮ straipsnyje įtvirtintas taisykles, įrodinėjimo pareiga (*onus probandi*) yra paskirstyta tarp mokesčių administratoriaus ir mokesčių mokėtojo. Vadinasi, mokestinio ginčo byloje, visų pirma, mokesčių administratorius turi surinkti bei teikti atitinkamus įrodymus dėl mokesčių apskaičiavimo mokesčių mokėtojiui. Tuo tarpu mokesčių mokėjas, nesutikdamas su mokesčių administratoriaus apskaičiuoto mokesčio ir su juo susijusiomis sumomis, privalo pateikti tokius leistinus įrodymus, kurie suponuotų priešingą išvadą nei daro mokesčių administratorius, t.y. pagrįstų apskaičiuotų mokesčių neteisingumą. (žr., pavyzdžiui, LVAT 2003-12-15 nutartį adm. byloje Nr. A11-648/2003, 2013-01-29 nutartį adm. byloje Nr. A556-622/2013, 2014-06-25 nutartį adm. byloje Nr. A556-1379/2014).

Mokesčių administratoriaus nustatytos faktinės aplinkybės lemia išvadą, kad šiuo atveju Pareiškėjui tenka pareiga įrodyti, jog 2011–2012 metais į banko sąskaitą gautos 265870 USD (688177,08 Lt) pajamos iš UAB „V1“ bei 2009–2010 metais į banko sąskaitą gautos 387500 Lt pajamos iš UAB „E2“ neturėtų būti apmokestinamos GPM ir PSD įmokomis.

Dėl gautų pajamų iš UAB „V1“

Kaip nustatyta byloje, Pareiškėjas iš UAB „V1“ banko pavedimais 2011–2012 metais gavo 265870 USD (688177,08 Lt) pajamų (iš jų 2011 m. – 188710 USD (486773,05 Lt), 2012 m. – 77160 USD (201404,03 Lt)). Centrinis mokesčių administratorius ginčijamu sprendimu, įvertinęs patikrinimo metu nustatytas aplinkybes, Pareiškėjo papildomai pateikus dokumentus bei vadovaudamasis turinio viršenybės prieš forma principu, konstatavo, jog Pareiškėjas, įformindamas 2011-09-23 akcijų pirkimo–pardavimo sutartį, piktnaudžiavo mokesčių įstatymais bei siekė mokestinės naudos, išvengiant mokesčių mokėjimo nuo gautų pajamų, todėl gautas 265870 USD (688177,08 Lt) pajamas identifikavo kaip kitas mokesčių administratoriaus neapmokestintas pajamas, nuo kurių apskaičiuotą GPM sumą pripažino kaip pagrįstą ir teisingą.

Komisija, įvertinusi ginčo medžiagą, Pareiškėjo skundo argumentus, teigia, jog mokesčių administratoriaus išvada, jog Pareiškėjas gavo ne akcijų pardavimo pajamų pagal 2011-09-23 akcijų pirkimo–pardavimo sutartį (pagal kurią Pareiškėjas pardavė UAB „E2“ 7910 vnt. akcijas už 791000 Lt UAB „V1“), bet kitų pajamų, yra pagrįsta visapusiška procesiniuose dokumentuose užfiksuotų aplinkybių, byloje pateiktų objektyvių įrodymų tyrimo ir vertinimo analize.

Visų pirma, teisiškai reikšminga aplinkybė, suponuojanti tokią išvadą, yra tai, jog akcijų pardavimo momentu, t. y. 2011-09-23, Pareiškėjui akcijos nepriklausė nuosavybės teise. Pagal byloje pateiktus VĮ „Registrų centro“ Juridinių asmenų registro duomenis, nustatyta, jog Pareiškėjas UAB „E2“ akcininku registruotas nuo 2011-10-04 iki 2011-10-10. Tuo tarpu aptariamo ginčo sandorio sudarymo metu UAB „E2“ 7910 vnt. akcijų priklausė A. G. Minėtam asmeniui bendrovės akcijų nuosavybės teisė registruota nuo 2008-11-25 iki 2011-10-04. Pareiškėjas šią aplinkybę kvestionuoja papildomai centriniam mokesčių administratoriui pateikta 2011-09-14 akcijų pirkimo–pardavimo sutartimi, pagal kurią Pareiškėjas iš A. G. įsigijo 7910 vnt. bendrovės akcijų už 791000 Lt. Tačiau Komisija, įvertinusi ginčo byloje nustatytas aplinkybes, surinktus įrodymus, nurodo, kad Pareiškėjo papildomai pateikta akcijų įsigijimo sutartis laikytina gynybine versija, objektyviai nepagrindžiančia Pareiškėjo motyvų dėl nuosavybės teisės į UAB „E2“ akcijas 2011-09-23 datai. Tokia išvada darytina, nustačius, jog VĮ „Registrų centras“ Juridinių asmenų registre akcininkų pasikeitimas dėl aptariamo akcijų perleidimo nėra užfiksuotas teisės aktų nustatyta tvarka, nors kiti bendrovės akcininkų pasikeitimai yra registruoti Juridinių asmenų registre. Pagal Akcinių bendrovių įstatymo (2011-07-05 įstatymo redakcija) 40¹ straipsnio nuostatas, pasikeitus uždarosios akcinės bendrovės akcininkams, naujas akcininkų sąrašas sudaromas nedelsiant po dokumentų, kurių pagrindu daromi įrašai uždarosios akcinės bendrovės akcininkų – nematerialiųjų akcijų savininkų – asmeninių vertybinių popierių sąskaitose ar materialiuoju akcijų savininkų

registravimo žurnale, gavimo (40¹ str. 7 d.). Minėto straipsnio 8 dalyje imperatyviai įtvirtinta, kad pakeistas uždarnosios akcinės bendrovės akcininkų sąrašas ne vėliau kaip per 5 dienas nuo jo sudarymo turi būti pateikiamas juridinių asmenų registro tvarkytojui. Abejones dėl pateikto dokumento realumo kelia ir Pareiškėjo pateiktame 2013-07-23 paaiškinime reg. Nr. 339-KD-1190 dėl vertybinių popierių įsigijimo ir pardavimo nurodytos aplinkybės, t. y. kad Pareiškėjas negalėjo pateikti paaiškinimų dėl akcijų įsigijimo ir pardavimo, nurodė, kad dokumentų neturi ir pateikti negali, visa informacija registruota VĮ „Registrų centre“. Taigi kaip matyti, pats Pareiškėjas pripažino, jog visi duomenys yra registruojami Juridinių asmenų registre. Komisijos vertinimu, paaiškinime nurodytos aplinkybės laikytinos patikimesnėmis, nes nėra įtakotos patikrinimo metu nustatytų mokestinių rezultatų. Pastebėtina ir tai, jog 2011-09-14 akcijų pirkimo–pardavimo sutartis pateikta tik vykstant mokestiniam ginčui, mokesčių administratoriui kontrolės procedūrų metu, kurios mokesčių mokėtojo atžvilgiu vykdomos nuo 2013-04-25, Pareiškėjas duomenų apie minėtos sutarties egzistavimą nepateikė. Pateiktuose skunduose dėl mokestinio ginčo nenurodė priežasčių, sutrukdžiusių šiuos duomenis pateikti mokestinio patikrinimo ar operatyvaus patikrinimo metu. Tokie Pareiškėjo veiksmai suponuoja išvadą dėl jo nesąžiningumo bei netinkamo mokestinių pareigų vykdymo, siekiant padėti visapusiškai išsiaiškinti aplinkybes, kad būtų priimtas kuo objektyvesnis sprendimas (tokios pozicijos laikėsi ir LVAT 2011-01-03 sprendime adm. byloje Nr. A556-1632-10). Ginčo medžiagoje be 2011-09-14 akcijų pirkimo–pardavimo sutarties nėra pateikta jokių kitų ūkinės operacijos realumą pagrindžiančių įrodymų, todėl šiuo atveju teigtina, jog Pareiškėjas neįrodė, kad UAB „E2“ akcijų nuosavybės teisė 2011-09-23 datai priklausė būtent Pareiškėjui. Tai suponuoja ir išvadą, jog UAB „V1“ pervestos lėšos į Pareiškėjo sąskaitą nėra laikytinos atsiskaitymu už vertybinių popierių pardavimą pagal 2011-09-23 akcijų pardavimo sandorį.

Antra, šią išvadą pagrindžia ir kitos mokesčių administratoriaus patikrinimo metu nustatytos aplinkybės: Pareiškėjo paaiškinimų dėl atsiskaitymo pagal 2011-09-23 akcijų pirkimo–pardavimo sandorį prieštaravimas (2013-07-23 paaiškinime reg. Nr. 339-KD-1191 Pareiškėjas nurodė, kad UAB „V1“ už parduotas UAB „E2“ akcijas atsiskaitė per banką ir grynais pinigais, tačiau dokumentų pagrindžiančių grynųjų pinigų gavimą neturi ir pateikti negali, tuo tarpu 2013-07-30 paaiškinime reg. Nr. (27.231)-304-KD-473 nurodė, kad visos sumos buvo mokėtos per banką); Pareiškėjas už tariamą akcijų pardavimą į banko sąskaitą gavo mažiau nei numatyta 2011-09-23 akcijų pirkimo–pardavimo sutartyje, tačiau paaiškinimų dėl šių aplinkybių nepateikė; Pareiškėjas nedeklaravo vertybinių popierių pardavimo pajamų GPMĮ nustatyta tvarka; A. G. nuo 2008-11-25 iki 2011-10-04 buvęs UAB „E2“ vienintelis akcininkas laikotarpiu nuo 2009-06-19 iki 2015-07-27 deklaravo gyvenamąją vietą Pareiškėjui nuosavybės teise priklausiusiame bute, adresu: (*duomenys neskelbtini*), Vilniaus m. sav.; A. G. 2016-01-31 kirto Lietuvos Respublikos sieną ir išvyko iš Lietuvos Respublikos, gyvenamosios vietos adresas nežinomas; UAB „E2“, net ir pardavus naujam akcininkui, iki 2012-12-20 buvo registruota Pareiškėjui priklausančiose patalpose (*duomenys neskelbtini*), Vilniaus m. sav.; UAB „E2“ veiklos nevykdo nuo 2011-08-01, mokesčių administratoriui deklaracijų neteikia nuo 2012-08-01, bendrovė nepateikė ataskaitų apie kontroliuojamuosius ir kontroliuojančius vienetus bei asmenis už 2011–2012 metus ir nedeklaravo, kam nuosavybės teise priklausė UAB „E2“ akcijos; UAB „V1“ veikla sustabdyta, deklaracijos teiktos iki 2012-07-24, išregistruota iš PVM mokėtojų nuo 2012-07-30, deklaruotos registracijos vietoje bendrovės veiklos požymių nenustatyta, bendrovės atstovai ar įgalioti asmenys kviečiami neatvyko, paskutinis UAB „V1“ akcininkas G. U. miręs 2012-08-28, nepateikti dokumentai dėl akcijų įsigijimo ar buhalteriniai apskaitos dokumentai.

Pareiškėjas skunde akcentuoja Inspekcijos sprendimo ydingumą dėl Pareiškėjo siekio pasinaudoti GPMĮ lengvata, nurodydamas, kad jis apskritai negali naudotis GPMĮ 17 straipsnyje numatyta vertybinių popierių lengvata. Komisija pastebi, kad iš byloje mokesčių administratoriui pateiktų 2011-09-14 ir 2011-09-23 akcijų pirkimo–pardavimo sutarčių matyti, kad jos įformintos tokiu būdu, kad Pareiškėjui nesusidaro apmokestinamųjų pajamų, t. y. akcijų įsigijimo kaina lygi pardavimo kainai. Tokiu būdu, jeigu šios ūkinės operacijos būtų realiai įvykusios ir jų turinys būtų toks, koks yra nurodomas akcijų pirkimo–pardavimo sutartyse, nors Pareiškėjas ir neturėtų teisės naudotis GPMĮ nustatyta vertybinių popierių pardavimo lengvata, tačiau deklaravus aptartų

sandorių aplinkybes, mokesčių pasekmių Pareiškėjui neatsirastų. Kaip jau minėta šiame sprendime, Pareiškėjas šių aplinkybių ir gautų pajamų iš vertybinių popierių pardavimo nėra deklaravęs, kas dar kartą patvirtina, jog akcijų įsigijimo ir pardavimo sandoriai nėra įvykę. Atsižvelgus į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, jog aptartomis akcijų pirkimo–pardavimo sutartimis, dirbtinai įforminant vertybinių popierių perleidimo ūkines operacijas, formaliai atitinkančias GPMĮ nuostatas, realiai siekta Pareiškėjui išmokėti kitas pajamas, išvengiant mokėtino mokesčio.

Komisija, atsižvelgusi į išdėstytas aplinkybes, sutinka su skundžiamame Inspekcijos sprendime išdėstytais argumentais dėl Pareiškėjo į banko sąskaitą 265870 USD (688177,08 Lt) gautų pajamų vertinimo, t. y. mokesčių administratorius, taikydamas MAĮ įtvirtintą turinio viršenybės prieš formą mokesčių teisiniuose santykiuose principą, surinko pakankamai duomenų, suteikusių pagrindo išvadoms, jog Pareiškėjas į banko sąskaitą gavo ne vertybinių popierių pardavimo pajamas pagal 2011-09-23 sandorį, bet kitas pajamas. Todėl mokesčių administratorius pagrįstai nustatė mokesstinės naudos siekimą, kaip vienintelį ir pagrindinį tikslą Pareiškėjo veiksmuose. Atitinkamai, šios aplinkybės konstatavimas yra sąlyga, suteikianti teisę mokesčių administratoriui, remiantis MAĮ 69 str. 1 dalimi, neatsižvelgti į aptartas akcijų pardavimo sutartis ir atkurti tikrąsias reikšmingas mokesčines aplinkybes, su kuriomis įstatymai sieja apmokestinimą.

Komisija, pasisakydama dėl mokesčių administratoriaus konstatuotos Pareiškėjo pareigos sumokėti mokesčius nuo gautų A klasės pajamų pagrįstumo, nurodo, kad GPMĮ reglamentuoja, jog Lietuvos vienetas, kaip mokesčių išskaičiuojantis asmuo, išmokėdamas išmokas, pagal mokesčio mokėjimo tvarką priskiriamas gyventojų A klasės pajamoms, privalo apskaičiuoti, išskaičiuoti ir sumokėti į biudžetą šio Įstatymo nustatytą pajamų mokesčių, jeigu šios išmokos pagal šio Įstatymo nuostatas nėra priskiriamos neapmokestinamosioms pajamoms (GPMĮ 23 str. 1 d.). Tačiau mokesčiniuose teisiniuose santykiuose konstatavus mokesčių mokėtojo piktnaudžiavimą, pažeidžiantį fundamentaliuosius mokesčių mokėtojų lygybės, teisingumo, visuotinio privalomumo, sąžiningumo principus, bei taikant turinio viršenybės prieš formą principą (MAĮ 10 str. ir 69 str.), mokesčių išskaičiuojančio asmens prievolė išskaičiuoti ir sumokėti mokesčių gali būti perkelta mokesčių mokėtojui. Tokia mokesčių administratoriaus teisė išaiškinta LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2013-11-12 sprendime adm. byloje Nr. A556-715/2013. Minėtame sprendime LVAT išplėstinė teisėjų kolegija konstatavo, jog nei MAĮ 10 straipsnis, nei šio įstatymo 69 str. 1 dalis savaime nesuteikia teisės atitinkamas mokesčines prievoles paskirstyti kitiems asmenims, nei tiems, kurie eksplicitiškai nurodyti atitinkamo mokesčio įstatyme. Tačiau vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais (MAĮ 8 str. 3 d.), mokesčių visuotinio privalomumo bei mokesčių mokėtojų lygybės principais (MAĮ 7 str. ir 8 str. 1 d.) bendruoju sąžiningumo principu, reikalaujančio mokesčio mokėtojo (įskaitant mokesčių išskaičiuojantį asmenį) atidumo, rūpestingumo bei draudžiančio piktnaudžiauti teise, LVAT išplėstinė teisėjų kolegija pabrėžė, jog „netoleruotina ir viešąjį interesą pažeidžiančia pripažintina situacija, kai, pavyzdžiui, dėl atitinkamame mokesčiniame santykiyje dalyvavusių asmenų piktnaudžiavimo teise, sukčiavimo ir kitokio teisės aktams prieštaraujančio mokesstinės naštos (su)mažinimo, mokesčių mokėtojais (mokesčių išskaičiuojantys asmenys) išvengtų jiems tenkančių mokesčių prievolių, atitinkamos sumos nebūtų sumokėtos į biudžetą. Neabejotina, jog mokesčiniuose teisiniuose santykiuose, kuriuose dalyvauja mokesčių išskaičiuojantis asmuo ir kuriuose yra nustatyta šių santykių dalyvių (dalies ar visų) veikla, susijusi su siekiu įgyti (teisei prieštaraujančios) mokesstinės naudos, formalus mokesčių įstatymo nuostatų taikymas tam tikrais atvejais būtų nesuderinamas su minėtais mokesčių teisėje (administruojant mokesčius) taikomais principais bei kriterijais.“ Teisėjų kolegija aptariamame sprendime padarė išvadą, jog, „nesant mokesčių įstatymuose ir juos lydiniuose teisės aktuose nustatytų specialių nuostatų, taikant Mokesčių administravimo įstatymo 10 straipsnyje įtvirtintą turinio viršenybės prieš formą principą ir (ar) mokėtinus mokesčius apskaičiuojant pagal to paties įstatymo 69 straipsnio 1 dalyje nustatytas taisykles, mokesčių teisės aktuose nustatyta mokesčių išskaičiuojančio asmens prievolė išskaičiuoti mokesčių mokėtojo mokesčių ir jį sumokėti į biudžetą gali būti perkelta atitinkamo mokesčio įstatyme nurodytam mokesčio mokėtojui tik tokiu atveju, jei toks neperkėlimas pažeistų mokesčių mokėtojų lygybės, teisingumo, visuotinio privalomumo, sąžiningumo principus ir (ar) neatitiktų protingumo bei teisingumo kriterijų, kurių turi būti paisoma mokesčių administratoriui administruojant mokesčius. Šis vertinimas atliekamas atsižvelgiant į

konkrečiame mokestiniame santykiyje susiklosčiusias individualias aplinkybes.“ Šiame sprendime LVAT išplėstinė teisėjų kolegija išaiškino, kad vienas iš atvejų, kuomet mokesčių administratorius gali pasinaudoti reikalavimu įvykdyti mokestines prievoles ne mokestį išskaičiuojančiam asmeniui, o tiesiogiai mokesčių mokėtojui yra tuomet, kai mokestinių santykių dalyviai tikslingai siekia perkelti mokesčių mokėjimą mokestį išskaičiuojančiam asmeniui, kuris dėl mokumo problemų (pavyzdžiui, gresiančio bankroto arba kitų aplinkybių) šių prievolių akivaizdžiai negalės įvykdyti. Komisijos vertinimu, būtent šios sąlygos taikymą pagrindžia mokesčių administratoriaus nustatytų ir procesiniuose dokumentuose aptartų aplinkybių visuma: kad UAB „V1“ po tariamo akcijų įsigijimo nebeveikė kaip ūkio subjektas, t. y. po 2012-04-04 atlikto paskutinio mokėjimo už tariamai įsigytas akcijas Pareiškėjui, per kelis mėnesius sustabdė veiklos vykdymą, nuo 2017-07-30 išregistruota iš PVM mokėtojų registro, nuo 2012-07-24 mokesčių administratoriui deklaracijų neteikia, bendrovės atstovai ar įgalioti asmenys nerandami, paskutinis bendrovės akcininkas miręs, mokesčių administratoriaus nurodymai nevykdomi, nepateikti buhalterinės apskaitos ar kiti dokumentai, deklaruotos registracijos vietoje bendrovės veiklos požymių nenumatyta; kad UAB „E2“ taip pat nebeveikė kaip ūkio subjektas, t. y. nuo 2011-08-01 nevykdo veiklos, nuo 2012-08-01 mokesčių administratoriui deklaracijų neteikia, bendrovė nepateikė ataskaitų apie kontroliuojamuosius ir kontroliuojančius vienetus bei asmenis už 2011–2012 metus ir nedeklaravo, kam nuosavybės teise priklausė UAB „E2“ akcijos; kad Pareiškėjas, piktnaudžiaudamas mokesčių įstatymais ir sukurdamas dirbtinius akcijų pirkimo–pardavimo sandorius ir jų pagrindu gavęs pajamas, kurios formaliai vadovaujantis GPMĮ nuostatomis yra neapmokestinamos pajamų mokesčiu, gavo mokestinę naudą, išvengdamas GPM mokėjimo, ir taip pažeidė mokesčių visuotinio privalomumo, mokesčių mokėtojų lygybės, ir teisingumo principus. Atsižvelgus į aptartą, teigtina, jog pagrindais mokesčių administratorius, vadovaudamasis MAĮ 69 str. 1 dalimi, Pareiškėjui suformavo prievolę sumokėti mokesčius nuo gautų A klasės pajamų.

Komisija, įvertinusi ginčo medžiagą, atsižvelgusi į byloje pateiktą duomenų visumą, išnagrinėjusi Pareiškėjo skundo argumentus ir byloje surinktus įrodymus, aplinkybių, šioje ginčo dalyje (dėl gautų pajamų iš UAB „V1“) konstatuoja, kad mokesčių administratorius pagrindė Pareiškėjui apskaičiuotą GPM ir su juo susijusias sumas už 2011–2012 metus, kaip tai numato MAĮ 67 str. 1 dalis, todėl ginčijamas Inspekcijos sprendimas šioje skundo dalyje laikytinas pagrįstu ir teisingu.

Dėl gautų pajamų iš UAB „E2“

Ginčo byloje nustatyta, kad Pareiškėjas 2009–2010 metais iš UAB „E2“ banko pavedimais gavo 387500 Lt (2009 m. – 355500 Lt, 2010 m. – 32000 Lt) paskolų grąžinimus. Centrinis mokesčių administratorius ginčijamu sprendimu, įvertinęs patikrinimo metu nustatytas aplinkybes, Pareiškėjo papildomai pateiktus dokumentus bei vadovaudamasis turinio viršenybės prieš forma principu, konstatavo, jog Pareiškėjas, įformindamas paskolos sutartį, piktnaudžiavo mokesčių įstatymais bei siekė mokestinės naudos, išvengiant mokesčių mokėjimo nuo gautų pajamų, todėl gautas 387500 Lt pajamas identifikavo kaip kitas mokesčių administratoriaus neapmokestintas pajamas, nuo kurių apskaičiuotas GPM ir PSD įmokų sumas pripažino kaip pagrįstas ir teisingas.

Pareiškėjas kvestionuoja mokesčių administratoriaus išvadą ir teigia, jog gautos pajamos yra bendrovės paskolos grąžinimas. Pareiškėjas savo argumentus grindžia pateikta 2005-12-21 beprocentės paskolos sutartimi, kuria Pareiškėjas paskolino UAB „E2“ 623850,20 Lt, bei 2006-01-18 visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimu Nr. 2006/01-1.

Iš bylos medžiagos matyti, kad patikrinimo metu, įvertinus Pareiškėjo bankų sąskaitų AB DNB banko, AB „Swedbank“, AB „Citadele“ banko, BAB banko „Snoras“, AB SEB banko pateiktus duomenis, nustatyta, kad Pareiškėjas į UAB „E2“ banko pavedimais įnešė 402501 Lt (per 2005 m. – 182500 Lt, 2006 m. – 220000 Lt), mokėjimo paskirtyje nurodydamas „akcininko įnašas“, „akcininko įnašas pagal sutartį“, „įnašas“. Taip pat nustatyta, kad UAB „E2“ banko pavedimais Pareiškėjui 2005–2010 metais išmokėjo iš viso 827850 Lt (2005 m. – 20000 Lt, 2007 m. – 153850 Lt, 2008 m. – 266500 Lt, 2009 m. – 355500 Lt, 2010 m. – 32000 Lt), mokėjimo paskirties nenurodant arba nurodant „akcininko paskolos grąžinimas“. Pareiškėjui nepaaiškinus faktinių piniginių lėšų gavimo aplinkybių ir nepateikus juridinę galią turinčių dokumentų, pagrindžiančių

piniginių lėšų gavimo šaltinius, mokesčių administratorius padarė išvadą, jog Pareiškėjas gavo 425348 Lt kitų pajamų (2008 m. 37848 Lt, 2009 m. 355500 Lt, 2010 m. 32000 Lt), iš kurių tikrintinu laikotarpiu gautas 387500 Lt apmokestino mokesčiais.

Komisija pažymi, kad mokestinio ginčo metu Pareiškėjas pateikė 2005-12-21 beprocentės paskolos sutartį, kuria Pareiškėjas paskolino UAB „E2“ 623850,20 Lt, ir 2006-01-18 visuotinio akcininkų susirinkimo sprendimą Nr. 2006/01-1, kuriuo 2005 metais į bendrovės kasą įnešta 623850,20 Lt suma pagal paskolos sutartį užskaityta įstatinio kapitalo didinimui. Minėtas akcininkų susirinkimo sprendimas bylos duomenimis VĮ „Registru centro“ Juridinių asmenų registre įregistruotas 2006-01-27. Pagal GPMĮ nuostatas gyventojo gauta nauda nelaikomos jam gražinamos paskolos, įnašai, todėl neapmokestinami pajamų mokesčiu (GPMĮ 2 str. 14 d.). Patikrinimo metu šios aplinkybės nebuvo analizuotos ir vertintos, o toks duomenų tyrimas, Komisijos vertinimu, gali turėti įtakos Pareiškėjo apmokestinamosios bazės nustatymui. Taip pat mokesčių administratorius turėtų ištirti, ar kitais mokestiniais laikotarpiais minėtas įstatinis kapitalas nebuvo mažinamas, kas taip pat gali turėti įtakos Pareiškėjo apmokestinimui. Atsižvelgiant į išdėstytą, teigtina, jog mokesčių administratorius nevisapusiškai išanalizavo ginčo situaciją, išsamiai neištyrė visų reikšmingų bylai aplinkybių, todėl dėl aptartų priežasčių Inspekcijos sprendimas šioje skundo dalyje negali būti pripažintas pagrįstu ir teisingu. Atsižvelgiant į aptartas aplinkybes, taip pat į tai, jog LVAT praktikoje laikomasi pozicijos, kad mokestinio ginčo gražinimas mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo yra galimas, kai nustatomos teisiškai reikšmingos aplinkybės, kurios trukdo priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą dėl kilusio ginčo, tai yra tais atvejais, kai pavedama surinkti naujų galimų įrodymų, galimai lemsiančių kitokią bylos baigtį, pakartoti tam tikras administracines procedūras, dėl kurių pažeidimų galimai byla išnagrinėta neteisingai, atlikti naujus skaičiavimus ir pan. (LVAT 2009-05-04 nutartis adm. byloje Nr. A438-563/2009; LVAT 2011-11-14 sprendimas adm. byloje Nr. A556-2765/2011, 2013-03-28 nutartis adm. byloje Nr. A438-492/2013), Inspekcijos sprendimas šioje skundo dalyje naikintinas ir Pareiškėjo skundas perduotinas iš naujo nagrinėti centriniam mokesčių administratoriui.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į išdėstytus motyvus, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

1. Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-10-05 sprendimo Nr. 68-287 dalį dėl nurodymų sumokėti į biudžetą 29591,34 Eur GPM ir su juo susijusias sumas.

2. Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-10-05 sprendimo Nr. 68-287 dalį dėl nurodymų Pareiškėjui sumokėti į biudžetą 16733,67 Eur GPM ir 6177,59 Eur PSD įmokas bei su šiais mokesčiais susijusias sumas ir perduoti Pareiškėjo skundą šioje ginčo dalyje centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė